

ПОВАТАГА

УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
ЗА МИСИЯТА
НА ЖЕНАТА-МАЙКА

НОВАТА ЕВА

*УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
ЗА МИСИЯТА
НА ЖЕНАТА-МАЙКА*

Г. С. Г.

Издателство «Бяло Братство»
София '94

Мислите за жената-майка в книгата са взети от беседи и лекции на Учителя, държани пред учениците на Бялото Братство в периода 1914—1944 г.

На корицата: Борис Георгиев «Майчинство»
ISBN 954-8091-13-5

Днес проповядвам на жените: Вие трябва да обърнете мъжете си към Господа. Спасението на света е във вашите ръце. Вие сте емблема на Любовта. Вие трябва да изправите изопачените умове на мъжете си. Как ще стане това? – Като внесете Божията Любов в сърцата си. Ще обичате мъжете си. Ще обичаш мъжа си – едного, без да му ставаш роб; ще обичаш Едного, т.е. Бога ще обичаш в него.

Духът работи сега върху жените, затова те са по-религиозни и духовни от мъжете. Наблюдавайте: дето стъпи женски крак, всичко тръгва напред – и наука, и религия, и музика – всичко върви добре. Жената е почва, на която всичко вирее. Ако изчезне жената, всичко спира – и наука, и религия, и музика, и изкуство – почва няма. Поетът пише, докато носи жената в ума си. Щом отне-

мете жената, той изгубва смисъла на живота си и слага оръжието. В умовете на всички хора стои жената. Тя е любовта, тя е тяхната идея.

Аз разглеждам жената като полюс. Първоначално, когато Бог създал жената, тя била съвсем различна от сегашната. На земята има една жена, която не е нито като тази на небето, нито като тази в рая; тя е само отглас, отражение на възвишената, на благородната жена. И в това отношение любовта е само външно отражение на тази жена. Обаче любовта се проявява само там, дето е жената. Отсъства ли жената в човека, отсъства и любовта. Ако хората знаят какво нещо е жената и я поставят на мястото ѝ, светът моментално би се повдигнал.

За да имате ясна представа за жената, вие не трябва да я разглеждате като единица, а като същина, в нейната целокупност. Мощно, велико нещо е жената

в природата. Извадите ли женския принцип от живота, веднага ще дойде смъртта. Женският елемент е влязъл в живота още при създаването му. Не отделяйте жената от живота, тоест любовта от живота. Жената символизира Любовта. С изопачаването на човешкия живот се изопачава и жената. Под понятието „жена“ разбираме същество, което може да роди най-красивата форма; да произведе най-голямата сила, същество, което може да изрази най-великата интелигентност.

Жената е последното творение на Господа. Всяко последно творение е по-високо от предидущите. Бог направи растенията и животните преди човека. Човекът стои по-високо от растенията и животните. На същото основание Ева стои по-високо от мъжа, Адама. Бог вдъхна на Адам жива душа, а на Ева интелигентност. Когато се казва, че жената е само женствена, но не е интелигентна, не е право. Жената е по-интелигент-

тна от мъжа. Той е силен, може да се бори, но в него няма голяма философия. Казват, че мъжът е гениален, учен. Помнете: гений, велик човек не може да се роди от проста и глупава майка. Бащата може да е посредствен човек, но майката трябва да бъде умна и интелигентна. Това показва, че бащата по-мъчно предава своята интелигентност на децата от майката. Като се събере интелигентността и на двамата, ще се създаде нещо по-добро.

Бащите са слаби да предадат гениалността си на своите синове. Майките могат да предадат повече неща на синовете си, отколкото бащите. Гениалността се предава по женска линия, по линията на чувствата. Духът носи гениалността, а душата я отхранва.

Основната черта на жената е Милосърдието. Ако жената не е милосърдна, отзивчива към страданията на хората, тя не е жена. Сегашната жена пренебрег-

ва своето ценно качество и се стреми да стане мъж. Когато трябва да каже нещо, тя трябва първо да мисли, а после да говори. Изобщо и от мъжа, и от жената се иска справедливост и разумност.

От осем хиляди години мъжът и жената се отдалечават от природата и са толкова отдалечени сега, че нито жената е жена, нито мъжът е мъж. И ако виеднес сравните мъжете с първоначалния оригинал, а също и жените, знаете ли каква смешна карикатура щяхте да видите? Какво трябва да се крие в една женска форма? Трябва да се крият всички добродетели, всичките най-благородни мисли и чувства. Жената е носителка на най-възвишеното в света, на онази нежност, която се съхранява в нея.

В живота си съм срещал само няколко жени – някои в България, някои в чужбина. Истинската жена се отличава с нежността си – нито една груба дума не може да излезе из нейната уста! Всяка

жена, която може да проявява грубост, не е още въплъщение на истинската жена — тя се е отклонила. А туй, което отличава истинския мъж, то е благородството.

Жената в пълния смисъл на думата подразбира врата, която се отваря само с ключа на Бога. Всяка друга врата, която се отваря с ключовете на обикновените хора, не е жена. Че жената била красива, че представлява мекия елемент, това е друг въпрос. Красота, лекота, богатство, знание, сила — всичко се съдържа в душата.

Марта и Мария представляват два принципа в човешката душа — активния и пасивния. В лицето на Марта и Мария са представени две жени, два противоположни характера, две състояния на човешкото сърце — едното е тихо, спокойно, безмълвно, с ум, отправен към един вечен принцип, крепящ се на една вечна основа; а другото състояние е ка-

то на морските вълни, като на малките клончета на дърветата — постоянен кипез, постоянно клатушкане. Христос обаче посочва на Марта кое е съществено, като ѝ казва: „Ти се мъчиш за неща, които не са съществени. Мария избра нещо по-съществено.“ Мариите изобщо са благородни жени. Те са добри, имат отлично телосложение, лице красиво, поглед мек, чело симетрично, нос правилен; по сърце са меки, нежни, отзивчиви към страданията на хората, готови да помагат. „Мария“ на еврейски значи солена вода. Благодарение на Мария светът не се разваля, не се вкисва, не гние. Когато имате Марииния принцип у вас, вашето сърце не се разлага. „Марта“ излиза от „Мара“, което значи горчив, кисел, буен. Ако някоя е Марта, ще видите, че когато стане сутрин, всички слуги са на крак. Вик, крясък, вдигане на метлата, всички бягат на половин километър от нея. Всичко трябва да бъде в ред и порядък. Вие ще срещнете Марта и в черквите, и в училища-

та, и в съдилища — навсякъде. Тя е необходима, както и Мария. Но не трябва да давате преимущество нито на едната, нито на другата. Представете си, че всичко в света е само от Марти — задигнали метли, вдигнали прах, вик. Каква музика ще бъде това? Вярвам, че къщите щяха да бъдат добре подредени, всичко щеше да бъде в ред и порядък, щяхме да имаме прекрасни форми, но живот нямаше да има. Но ако нямаше Марти, какво щеше да осолява Мария? Висшият принцип — Мария, показва пътя, по който трябва да служим на Бога индивидуално. В това служене ще намерим смисъла на нашия живот.

Великото учение ни най-малко не изисква да изоставим длъжностите си в живота. Само онази част, която е определена за Мария, трябва да ѝ се даде.

Днес гледат на жената като на същество, което има нужда от мъж — да я гледа. Казвам: това не е жена, това е инвалид в болницата. Според мен жена е та-

зи, която спасява света; жена е тази, която държи ключовете на живота; жена е тази, чрез която се проявява великата и мощна сила на любовта, която носи живота. Следователно спасението на света ще дойде чрез жената, а не чрез мъжа.

Човек трябва да приложи в живота си два велики закона. Първият закон – любов към Бога – представя мъжа; вторият закон – любов към ближния – представя жената. Мъжът трябва да се занимава с първия закон, жената – с втория. С двата закона пък трябва да се занимава човекът. Вторият закон – любов към ближния, с който жената се занимава – той създава учрежденията, той създава обществения строй. Следователно съвременният строй, както и всичко в него, се дължи именно на тази унижена жена. И тогава каква трябва да бъде целта на съвременното общество, както и на съвременните държави? – Повдигане на жената. Повдигнете жената на положението, в което някога се е намирала! Пос-

тавете жената на онова стъпало, на което се е намирала първоначално и ще видите, че в продължение на 25 години светът ще се поправи. Спасението на света е в повдигането на жената. Не повдигнете ли жената и не се ли повдигне тя сама, от никъде другаде не може да дойде спасението.

Като говоря за повдигането на жената, аз имам пред вид тази идея да проникне целокупния живот. Тя трябва да проникне не само между хората, но и между животните, растенията и минералите. Този велик закон трябва да обхване напълно и човешкото сърце. Ако човек унижи сърцето си, спасението пак не може да дойде. Спасението на съвременното човечество се крие в повдигане на сърцето. Унижиш ли себе си, унижаваш сърцето си. Повдигнеш ли себе си, повдигаш сърцето си. Всички ангели, всички светии, всички напреднали същества имат за цел повдигането на жената. Много от съвременните хора като че се

противопоставят на тази велика цел и казват: Знаете ли какво нещо е жената? Тя е цяла змия! Който е ял попарата ѝ, той само може да говори за нея.

Като говорите, че жената е лоша, питам: кой не е роден от жена? Майка ви, която ви е носила в утробата си, която ви е прегръщала в обятията си, която ви е носила в ума си и в сърцето си, не беше ли жена? Вие не се спирайте върху това, че тя е унижена. Каквато и да е тази жена, днес тя е ваша майка. Ако имате другарка, гледайте на нея като на ваша майка. На майка си пък гледайте като че Бог е в нея. Човечеството трябва коренно да измени своите възгледи по отношение на жената. Иначе спасението на света няма да дойде.

Съществува един важен закон, който всеки трябва да има предвид. Този закон е следният: когато една жена обича един мъж, тя е в сила да го повдигне. Обаче, ако тя намрази един мъж, той ще свърши фатално. Ред статистики в Аме-

рика показват, че всички проповедници, които имат добри жени, са известни като видни проповедници. Защо? Понеже жените им ги обичат и споделят техните убеждения. И обратно: всички жени на проповедници, които не обичат мъжете си и не споделят техните идеи, са помогнали за падането на мъжете си. Следователно жената е в сила да повдигне и да събори мъжа.

Сега пак казвам на жените: Внесете в умовете на мъжете си повече светлина. Само жената може да направи това. Мъжът не може да спаси друг мъж – жената ще го спаси.

Жената никога не може да помири двама скарани мъже. По-скоро жената може да скара двама мъже, но не и да ги примири. Само майката е в състояние да примири двама скарани мъже, понеже в нея има сили, които действат благотворно върху мъжете, те имат любов към нея. На същото основание и мъжът не може да примири две скарани жени.

Каква е задачата на жената? — Да повдигне първо себе си, а после мъжа. Добрата и красива жена представлява идеал за мъжа. Тя внася подтик в него към възвишеното, заставя го да мисли, а същевременно внася мир и спокойствие в душата му.

Има по-голяма сила от силата на мъжа — това е силата на чистотата. Колкото и да е опорочен мъжът, той отстъпва пред чистотата на жената.

Любовта и волята вървят заедно. Ако жената има тези добродетели в себе си, в един момент ще трансформира състоянието на мъжа си. Колкото и да е неразположен той, щом влезе в дома си, неразположението му ще изчезне. Каква жена е тази, която не може да респектира един мъж? Каква жена е тази, която не може да парализира действията на един мъж? Аз говоря за онази жена, която е придобила Любовта и чистотата. Мощна сила е Любовта, нищо не може да я опетни.

Единственото нещо, заради което жената може да бъде почитана, е Любовта и волята. Те ще я повдигнат.

Бъдещето е на жената, на майката, на сестрата. Тя е проводник на Любовта. Само чрез жената ще дойде Любовта, а не чрез мъжа. Ако жената мечтае да се ожени само, за да има мъж, тя нищо не разбира. Има смисъл жената да се ожени, ако може да повдигне мъжа си, да го насочи към прав разумен живот, към изпълнение на Волята Божия. Ако тя не отвори сърцето на мъжа си към слабите и угнетените, нищо не е направила.

В Писанието е казано: „Голяма е радостта на ангелите в небето за всяка жена, която е предала сърцето си в търсене на Божията Любов.“ И аз бих желал да има повече такива жени на земята, за да се радват ангелите.

Най-възвишената, най-силната дума в света е „майка“.

Бог, ангелите, светиите имат голяма вяра в жената. И аз имам голяма вяра у

тях. Следователно светът ще се оправи, когато мъжете станат любещи синове и братя на жените.

Как ще се внесе мир в света? Кой може да внесе мир. Днес никакъв закон не е в състояние да унищожи войната и да внесе мир. Ако всички учени хора се обединят и заработят с науката за унищожение на войната и за внасяне на мира, и те няма да успеят.

Казвам: има една единствена сила в света, която може да унищожи войната и да внесе мира. Коя е тази сила? – Жената! Ако всички жени се сплотят и кажат: От днес вече не раждаме престъпници! – те ще турят точка на войната. И ако всяка майка каже на сина си: Убиваш ли брат си, аз се отказвам от теб, ти не си мой син! – войната ще дойде до своя край.

За да се постигне това, не само две-три жени трябва да съзнаят своята задача, но всички жени целокупно трябва да се повдигнат, да заработят за спасението на света. Отсега нататък жените ще се

държат отговорни за неизпълнението на своята задача.

Затова именно от хиляди години насам жените са бити на общо основание и са дошли до положението на робини. Те имат непоносими страдания. Законът, който се прилага към тях, е неумолим. Защо? – Понеже те имат сила да разрешат въпроса за спасението на човечеството, но не искат да употребят своята сила. Жените трябва да насочат силите си към целия свят и да кажат: Долу войните! Долу всички заблуждения! Долу всички езически учения!

Ние, съвременните хора, разрешаваме въпроса как трябва да се живее. Не трябва да разрешаваме въпроса как трябва да се живее, но как трябва да се раждаме. Ние трябва да разрешаваме въпроса какви майки трябва да имаме, какви бащи трябва да имаме.

Ако искате да подобрите положението на обществото, първо трябва да се

заемат майките и бащите, после свещениците и учителите, а най-после съдиите. Започнат ли първо свещениците и учителите, нищо няма да излезе. Майките и бащите трябва да дадат основния тон на живота. Казват, че църквата ще спаси хората. Казвам: Спасението иде от майките и бащите. Оня баща, който отначало още дава най-хубавото нещо на децата си, е свещеник, патриарх, владика и цар. Оная майка, която още в най-ранна възраст внася в душата на децата си светли и възвишени мисли и идеали, тя е царица. Да бъдеш майка и баща — това са свещени длъжности, които Бог е определил за човека. Днес хората свалят майката и бащата от положението, което те заемат, и казват: Да дойде учителят да проповядва на нашите деца. — Те могат до толкова да проповядват, доколкото техните бащи и майки са вложили в душата им светли и възвишени идеали.

Само на чернозема можеш да посееш каквото желаеш и да очакваш резултат.

На песъчлива почва нищо не можеш да посееш.

От чисто органическо гледище в света има два института, които са Божествени. Един от тях е бащата и майката – домът. Той е първият институт на земята. По-благородно и по-светло учреждение от дома няма. И по-високо звание от това на бащата и майката също няма. Наистина много бащи и майки има на земята, но всъщност те са пастроци и мащехи. По отношение на органическия свят бащата и майката играят важна роля: с кръвта си те предават на децата си качества на своите души. Възпитанието на детето се определя от качества, които майката влага в детето си още от най-крехката му възраст. Под думата „кръв“ не разбирам обикновената кръв, а она, която във всички случаи на живота остава неизменна.

За да дойде на земята, душата трябва да си намери баща и майка, които да под-

пишат договор, че са съгласни да я приемат и отгледат. Щом се подпише договорът, майката и бащата казват: „Родни ни се дете“.

Трябват училища, в които младежите да се възпитават върху тия велики закони — как могат да станат добри бащи и майки, а също и строители на бъдещото общество.

Единствената сила, която може да оправи света, е Любовта. В този смисъл мъжът никога не трябва да се жени за жена, която не обича, за която не е готов да пожертва всичко. Жената никога не трябва да се жени за мъж, когото не обича, за когото не е готова да пожертва всичко.

Двама души могат да се обичат и да са в съгласие само когато са развили духовните си тела. Ако действат само физическите им тела, а духовните не се извяват, те не могат да се обичат. От раз-

витието на духовното тяло на човека зависи неговата вяра и Любов.

Законите на Божествения свят не позволяват на майката да роди дете, което тя не е обичала преди зачеването му. И на детето не се позволява да се роди, ако не е обичало майка си преди да дойде на земята.

Детето трябва да се роди от любовта на майка си и на баща си. Дете, родено с любов, е дете на новото време.

Ако детето е момиче, майката е вложила повече капитал от бащата. Последният се ползва от лихвите на този капитал. Бащата се радва, че се е родило момиче, има кой да го обича. Дъщерята обича баща си, а синът майка си. Ако едни родители имат само дъщеря, бащата умира по-рано и влиза в дъщерята, там продължава да живее. Дъщерята е възлюбена от бащата. Ако в едно семейство се роди момче, бащата е вложил капита-

ла си, а майката го използва. Синът обича майка си.

Дом, в който мъжът, т.е. положителните сили взимат надмощие, е основан върху числото 12. Първото дете, което ще се роди в този дом, ще бъде момче. Ако творческите сили взимат надмощие в дома, т.е. ако женският принцип преобладава, това показва, че този дом е основан върху числото 21. Първото дете, което ще се роди в този дом, ще бъде момиче. Следователно, за да се роди момче в един дом, бащата трябва да бъде много умен. За да се роди момиче в някой дом, майката трябва да бъде Любяща. Когато Мъдростта има надмощие в дома, ражда се момче, когато Любовта има надмощие, ражда се момиче. Това показва, че децата не се раждат произволно, но по известни закони. Не се ли спазват тези закони, много момчета и момичета ще се родят, но те по форма ще бъдат такива. В същност те не съдържат качествата на момчето и момичето.

Правило е: дом, в който има повече момичета, майката живее по-дълго време. Ако момчетата са повече — бащата живее по-дълго.

Ако децата са способни и благородни, то е защото майката е разбрала добре Космичния закон и е дала възможност на детето си да го използва. Характерът и силата се предават от бащата, а умът — от майката; честността се предава от бащата, а справедливостта от майката. Само бащата може да направи сина или дъщеря си справедливи. Някога срещаме деца честни и умни, но не справедливи и добри. В такива случаи казвам, че един от двамата родители е сгрешил. Ако всички четири качества се срещат в някое дете, това показва, че бащата и майката са работили съобразно Космичната обич и са вложили тези качества в детето си.

Родителите създават тялото на детето, но същността на детето е създадена от по-друг източник.

За да се роди едно дете, бащата и майката трябва да са работили ред поколения върху себе си, да са събрали материал за съграждането на една здрава, хубава къща за детето. Ако нямат такъв материал, по-добре да се не женят, да не градят къща, която след няколко години ще се събори. Ще кажете, че е писано в свещените книги хората да се женят и размножават. От Божествено гледище това означава: Плодете се и размножавайте се по закона на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Време е вече да се създадат благоприятни условия за раждането на децата. Жената, като бъдеща майка, има голяма отговорност. Ако съзнава отговорността си, тя никога не би трябвало да отправя отрицателни мисли към своя другар.

Когато жената е бременна, мъжът трябва да бъде за жената идеал. Да вижда тя в него най-хубави качества, защото породил ли се най-малкото съмнение в нея, то се отразява върху детето. Като за-

чене, тя не трябва да бъде недоволна от него, че я прави нещастна, защото и детето ще бъде нещастно — и нему ще се отрази нейното състояние.

Това, което повдига майката, това, което я създава, е детето. Детето създава условия да се прояви майката. Ето защо майката има желание да роди дете.

Малките желания и подтици, които човек поддържа у себе си, след време раждат някаква велика идея. Човек трябва да работи десетки години върху известна идея, докато я реализира. Нищо в света не е произволно. За да се роди умно, красиво дете, майката е работила в това направление десетки години. За да се роди гениално дете, майката е поддържала тази мисъл в ума си с векове.

Като казвам „майки“, аз не разбирам майка в обикновения смисъл на думата. Понеже искаме да бъдем здрави,

искаме да бъдем щастливи, искаме да бъдем умни, искаме да имаме религия – всичко това е много добре. Но тази религия трябва да бъде Религия на Любавта. Искаме да имаме училища – нека тия училища бъдат Училища на Мъдростта. Искаме да имаме обществен строй, искаме да имаме закони, но всичко това нека почива на една Абсолютна Божия Правда! Този въпрос майките ще го разрешат. Кой майки? Бъдещите майки, а не сегашните.

Никой човек не се ражда произволно. Например, предполага се първият човек да е бил създаден в деня на първото равноденствие, когато условията са били благоприятни, хармонични. Ето защо, нека всички художници, музиканти, писатели, поети и всички велики учени вземат участие при създаването на човека. Светът се нуждае от нови хора, които да работят за неговото изправяне и повдигане. Това зависи от жената. Тя е вътрешният фактор, който правилно трябва да използва всич-

ки благоприятни външни условия. В това отношение на жената-майка, на сестрата, на девата трябва да се гледа като на деликатен, благоуханен цвят, който от никаква слана да не се попарва.

Ако раждането е важен процес, за който се искат нови, благоприятни условия, не по-малко важни процеси са зачеването и бременността.

Когато майката зачене, тя трябва да бъде като жрица. Не само майката, но и бащата трябва да бъдат като жреци — жреци на чистотата и на възвишения живот. Всички трябва да работят за създаване на тези велики условия, които да родят великите идеи в света.

Планетите влияят благоприятно или неблагоприятно не само когато се ражда човек, но и когато се зачева. Разумните хора знаят тези моменти и ги спазват при зачеване на детето, при започване на всяка важна работа.

Един от свещените въпроси на живота е през кое време на деня се зачеват и раждат момчета и кога — момичета. Точно определено е дали сутрин, на обед или вечер се зачеват момчета или момичета. Точно определен е часът и минутата, когато се зачеват момчета или момичета. При това отбелязано е, че момчетата се раждат през положителните моменти на деня, а момичетата през отрицателните моменти.

Хората, родени вечер, носят белезите на нощта; хората, родени денем, носят белезите на деня. Също така ония, които са родени сутрин при изгрева на слънцето, коренно се различават от тия, които са родени вечер при залязване на слънцето. Изобщо всеки човек носи белезите на часа, минутата и секундата на своето раждане.

Когато човек се ражда вечер, той е заченат денем, при действието на светлината; който се ражда денем, той е заченат вечер, при действието на тъмнина-

та. Това показва, че в природата съществува закон на контрастите, компенсация на нейните сили. Невъзможно е човек да е заченат през деня и да се роди през деня и обратно. Роди ли се при такива условия, човек не може да живее.

Бременната жена трябва да носи детето си с радост и кротост, красота и смирение, за да придаде тези качества и на него. Само така може да се подобри бъдещото поколение.

„Вземете Моето иго на себе си, защото съм кротък и смирен по сърце.“ Ето един стих, който заслужава да се приложи в живота. Всеки трябва да го напише в ума и сърцето си. Бременната жена да повтаря този стих през всичкото време на бременността си. Понякога тя си спомня този стих, но след като роди детето, а тогава е вече късно.

Жената на Новата култура трябва да възпитава децата си преди да се родят, още като са в утробата. Там детето има

всички условия за възприемане, а след раждането си то вече ще иска условия за обработка на възприетото. Ето защо и умственият живот на бременната жена не трябва да се пренебрегва. Най-изящната литература трябва да бъде нейната умствена храна. Животът на светиите, на великите хора трябва да бъде двигател на нейната мисъл. Красива и възвишена поезия, красива музика и песни трябва да нарушават от време на време нейния живот. Спокойствие, тишина са нужни на жената-майка, както и за природата, която в това време върши велик творчески акт – създаването на човека. Искате ли плодът на дървото да бъде добър – създайте му условия и го оставете на природата. Същото се отнася и за създаването на човека. Добрият, разумният човек се зачева и развива при специални условия. За това са нужни три важни момента: цел, средства и постижения. Всичко това ще намерите в разумната природа. Само тя е здраве, красота и чистота.

Старите гърци са били по-напреднали от съвременните културни хора. Когато жената била бременна, те я поставяли в обстановка да гледа красиви картини, статуи. За да развива красивото в себе си, човек трябва да гледа красиви неща.

Вземете за пример: какви деца ще роди онази майка, чийто ум не се безпокои, нито смущава от никакви бури, противоречия в света и чийто дух е тих и спокоен? — Тя ще роди здрави деца. Всички майки, които имат мир в душата си, раждат здрави деца. Онази майка пък, която се тревожи през всичкото време на своята бременност, било от условията на живота, било от неблагоприятните съчетания в природата, ражда болни, хилави деца.

Най-доброто дете, т.е. най-добрият зародиш, който може да се положи в утробата на една жена, може да се осакати, ако тя се тревожи по време на бременността си.

Някоя жена казва: Аз трябва да бъда майка! Ако това, че ти трябва да бъдеш майка, е достатъчно, тогава и птичката, и кравата, и вълчицата, и лъвицата са майки. Обаче какво разрешиха тези майки? Майката трябва да разреши въпроса на добродетелите, че като роди едно дете, да предаде и на него своите добродетели.

Да бъдеш майка, това още не значи да раждаш деца. Като родиш, ти трябва да вложиш такъв живот в детето си, който да събуди Божественото в него.

Майката е извор и туй, което извира от нея, то се влива в детето. Божественото, което е в нея, тя му го предава. Обмяната между майката и детето не е само външна, но и вътрешна. Майката играе голяма роля не само в материалния свят, но и в света на мислите и чувства. Тя не само създава формата, но влага в нея съдържание и смисъл. Става едно преливане между душата на майката и душата на детето.

Старата майка ражда разумни, добри деца. Младата майка ражда деца с любящи сърца.

Ако майката, която е заченала своето дете, е въодушевена от велики идеи за човечеството, още в бременно състояние ще предаде на детето всички качества. Тя е като Бог за детето и може да направи от тази кал каквото иска. Защото излезе ли веднъж от утробата ѝ, детето става вече независимо в мислите и чувствата си. Ако майката вложи всички свои качества на любов и мъдрост в детето си при деветмесечното бременно състояние, детето ще има към своята майка през целия си живот хубаво разположение и всякога ще бъде готово да се жертва за нея.

Детето, докато е в утробата на майка си, е в пасивно състояние — не диша, не яде. В това време майката го възпитава. Тя му казва: Сега аз те уча, преподавам ти музика. Ти няма да пееш, да

говориш, само ще слушаш. Щом излезе от утробата на майка си, детето заплаква. Устата вече действат в него. Така се изявява само.

Ако майката, като бременна, отправи към детето си мисълта: Ти ще станеш добро дете, ще пораснеш, ще се изучиш, ще обичаш хората и ще им помагаш – детето наистина ще стане такова, каквото майката го пожелае.

Човешкият дух в утробата на майката също учи, той не седи в спящо състояние, взема участие с духа на майката, двамата работят, за да създадат тялото.

Човек може да се превъзпита само в утробата на майка си, в Любовта на Бога, а сам не може да се превъзпита. Само майката е в състояние да пресъздаде човека, да го превъзпита, той сам е 50% фактор за своето превъзпитание.

И най-големият престъпник може да се възпита, но докато е още в утробата на майка си. Ето защо, бременната трябва да се храни със специфична храна: с чисти и възвишени мисли, чувства и постъпки. Само по този начин тя може да помогне на детето си, ако то носи в себе си някакви лоши наклонности. Тъй както днес се хранят, отглеждат и възпитават децата, не може много да се очаква от тях.

Когато излезе из утробата на майка си, детето минава през всички радости и страдания, каквито майката е преживяла през периода на своята бременност. Например, ако през периода на своята бременност майката е минала през неблагоприятни външни условия, те ще се отразят върху детето. Обаче това дете разполага с вътрешни възможности и условия, с които може да преодолее външните.

Кога детето не обича майка си? Когато не е родено с Любов. Какво дете ще роди майката, ако едновременно мисли за своя мъж и за друг, когото обича? Ще кажете, че това е престъпление. Не е там въпросът. Важно е къщата, която майсторът гради, да бъде здрава. Майсторът трябва да я гради и при това на един и същ терен, а не на различни терени.

Какви ще бъдат очите на детето, това до голяма степен зависи от майката. Тя е художникът, който туря цветовете на детето си. Ако в бременността си майката харесва някои сини очи и постоянно мисли за тях, тя може да създаде такива сини очи за детето си.

Храната, която употребява бременната жена и начинът, по който я възприема, оказват голямо влияние върху детето, което ще се роди. В това отношение са правени много опити и са дошли до заключение, че храната е един от

главните фактори за физическото и духовното благосъстояние на детето.

Майчиното мляко е от голямо значение за детето. Когато то се допира до гърдите на майка си, върху него оказва благотворно влияние не само млякото, което то поглъща, но и магнетичната сила, която изтича ту от лявата, ту от дясната гърд на майката. Друга жена ако го храни, не ще произведе същия ефект. От майката излиза сила, която облагородява детето. Когато майката кърми детето си, тя трябва да има най-добро разположение на духа, да не се гневи. Мъжете не обръщат никакво внимание върху разположението на майката през този период.

В млякото на жената се съдържат разумни сили, които в никаква друга храна не можете да намерите.

Когато майката кърми детето си три години наред, тя трябва да живее чист живот, без да допуска една отрицателна

мисъл в ума си. Че къщата ѝ изгоряла, че мъжът ѝ я напуснал, това не трябва да нарушава нейния мир. През тези три години тя трябва да бъде тиха и спокойна.

Ако хората разбираха значението на готвената храна, която употребяват, те биха си въздействували при самовъзпитанието. Всяка майка трябва да има това предвид при възпитанието на своето дете. До седемгодишната му възраст тя трябва сама да му готви. До такава възраст детето трябва да яде сàмо такава храна, която майката е приготвила. В това отношение птиците служат за пример. Докато малките израстнат, майката и бащата непрекъснато им носят храна. Те сами ги отглеждат. Щом пораснат, щом хвъркнат от гнездото си, родителите им ги оставят сами да се грижат за себе си. Птиците са разрешили по-добре семейния живот от хората.

Майка е оная, която внушава уважение и респект на децата си. Като чуят, че иде, те стават на крака и казват: Майка иде! Не мислете, че майката е мекушава, безхарактерна.

Да бъдеш майка, това не значи да бъдеш добра само за своите деца, но и към другите. Здравето на нейните деца е в зависимост от разположението ѝ към чуждите деца.

Ако майката при отглеждането на детето вложи своята любов, сила и дух, от това дете велик човек ще стане. До 21-годишна възраст тя не трябва да позволява да се докоснат до сина или до дъщеря ѝ. Докато момата и момъкът не станат на 25 години, освен майката и бащата никой няма право да се докосва до тях.

Колкото по-дълго майката е държала детето си в ръцете си, толкова по-разумно е станало това дете.

Всяка майка, която не отглежда сама своите деца, а ги оставя другите да ги отглеждат, е кукувица.

Колкото повече са пели на един плод, толкова по-сладък е той. Същият закон се отнася и за човека. Човек, който е откърмен с музика и песен, има светла мисъл и широко отворено сърце. Той се радва на всичко. Каквото срещне в живота си, той го разглежда от добрата му страна.

Майката е гувернантка на Господа — отглежда Неговите деца.

Когато се отглеждат и възпитават деца, между майката и децата трябва да съществува хармония. Ако в семейството съществува хармония, майката ще влиза във връзка с разумни същества от висока йерархия, които ще ѝ помагат при възпитанието на децата. Няма ли хармония, майката ще е във връзка със същества от ниска йерархия, които ще я спъват.

Има два пътя, по които туй учение може да се реализира. Единият начин е чрез възпитанието в училище, а другият път е чрез майката. Те трябва да знаят новите условия, както градинарите, земеделците изучават условията, при които ще сеят. Всички отрицателни качества на майката стават отрицателни качества и на детето. И ние със статистика можем да докажем, че положителните качества на майката стават положителни качества и на детето и положителните качества на бащата се предават като положителни качества на детето. Затова ние трябва да живеем положително. Майката трябва да бъде религиозно настроена, за да изисква това и от детето. Как разбирате това „религиозно настроение“? Религиозно настроение разбирам, когато в душата на майката блика такава любов, че тя е готова да обгърне с тази любов не само своето дете, но и целия свят и да се жертва за другите. Туй е религиозно настроение: да блика любов от теб. Не само да спасиш себе си, но да се жертваш за другите.

Понятието „майка“ определям така: майка е само онази жена, която може да вложи една Божествена идея в душата на своята дъщеря. Майка, която не може да вложи една Божествена идея в душата на своята дъщеря, не е майка. И баща, който не може да вложи една Божествена идея в своя син, не е баща.

Сега, аз желая на всички да станете жени! Тази мисъл, преведена с други думи, означава: аз желая душите на всички хора да се изпълнят с любов; аз желая всички да светят, да бъдат запалени свещи, да бъдат щастливи и радостни, да са готови на всички услуги. Това значи да бъде човек майка. В този смисъл желая всички да бъдете майки. Днес под понятието „майка“ разбират жена, която ражда. Не, майка е само тази, децата на която не умират. Умират ли децата на някоя жена, тя не е майка. Майка е само чистата жена, девата, която, и като роди, пак дева остава; майка е онази дева, на която децата не умират. Следо-

вателно всички хора трябва да бъдат деви – абсолютно чисти, ако искат роденото от тях да не умира. Този е смисълът на вътрешната философия на живота. Разберете ли тази философия, и животът ви ще стане приятен.

И тъй, първата велика заповед е да възлюбиш Господа Бога твоего с пълнотата на твоето сърце, на твоя ум и на твоята сила. Втората заповед е да възлюбиш ближния си, т.е. своята дева, твоето сърце – да си поставиш великата задача да го повдигнеш.

Бъдете, прочее, работници за повдигането на жената, а оттам – и работници за бъдещето на цялото човечество!

НОВАТА ЕВА
УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО
ЗА МИСИЯТА НА ЖЕНАТА-МАЙКА
Второ издание

Издателство "Бяло Братство"
Печат "Ango Boy"
Формат 60x84/32, печатни коли 2,5.
ISBN 954-8091-13-5

Цена 7 лв.